

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 8. juni 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 1 til B 111, forslag til folketingsbeslutning om mærkning og registrering af katte stillet den 26. maj 2020 af Pia Kjærsgaard (DF).

Spørgsmål nr. 1 til B 111

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 20/5-20 fra Dyrenes Beskyttelse om mærkning, jf. L 111 – bilag 1?”

Svar

Det anføres i henvendelsen, at Dyrenes Beskyttelse går ind for obligatorisk mærkning og registrering, og jeg forstår det sådan, at Dyrenes Beskyttelse overordnet set bakker op om en lovgivning, som svarer til beslutningsforslaget.

Først og fremmest vil jeg gerne gøre det klart, at det også er regeringens ønske, at katteejere tager ansvar for deres dyr, og det glæder mig derfor, at et flertal af de ansvarlige katteejere i vidt omfang allerede registrerer deres katte, uden at der findes lovgivning om det. De i forvejen ansvarsbevidste katteejere er ikke målgruppen for initiativer om mærkning og registrering, og det forekommer mig ikke realistisk, når Dyrenes Beskyttelses bemærker, at det ikke bliver nødvendigt at håndhæve en obligatorisk ordning med mærkning og registrering, fordi alle borgere vil rette sig efter reglerne uden videre. Når man ved, at de ansvarlige katteejere i vidt omfang allerede har registreret sig, er det formentlig dem, som har brug for lidt ekstra motivation, som mangler. Konsekvens er derfor væsentlig efter min opfattelse.

Samtidigt vurderer regeringen dog, at manglende mærkning og registrering ikke egner sig til at blive behandlet i det strafferetlige system. Dertil er processen for omfattende, og det er en udfordring for myndighederne at bevise, hvem en fritløbende, umærket kat tilhører. De udfordringer kan medføre, at ordningen ikke kan håndhæves, og den vil derfor i realiteten være frivillig, selvom myndighederne kalder det obligatorisk.

Regeringens forslag er derfor at øge katteejernes incitament for at få deres kat mærket og registreret ved at bestemme, at man ikke kan gøre ejerskab gældende over en umærket kat. Det er regeringens forventning, at katteejere, som er interesserede i at beholde deres kat, vil reagere på incitamentet og mærke og registrere katten for at sikre sig imod, at man får katten taget fra sig. Selv om regeringen ikke kalder sin foreslåede ordning for obligatorisk, er det altså ikke ensbetydende med, at den er konsekvensfri.

Dyrenes Beskyttelse anfører endvidere, at fordi det vil udgøre en udgift at mærke og registrere sin kat, vil kattes værdi stige, og det vil kattes "generelle status i samfundet" gøre på tilsvarende vis. Jeg forstår Dyrenes Beskyttelse sådan, at jo flere penge det koster at holde kat, jo højere vil kattes almindelige anseelse være, og jeg antager, at Dyrenes Beskyttelse vurderer, at denne anseelse vil medføre, at katte generelt behandles bedre.

Jeg mener ikke, at det er realistisk, at regler om obligatorisk mærkning og registrering vil have en sådan effekt. Jeg mener, at mærkning og registrering – uanset den konkrete ordning - bør være så omkostningslet som muligt, navnlig fordi en høj pris formentlig vil afholde nogen fra at få deres kat registreret.

Mogens Jensen

/

Esben Egede Rasmussen